

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เศรษฐีน้ำใจ

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวานนี้คือวันที่ ๖ ทองคำได้ ๑๙ บาท ๓๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๕๖๕ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นทองคำน้ำหนัก ๖,๐๙๒ กิโล หรือ ๖ ตัน ๙๒ กิโล ดอลลาร์รวมทั้งหมดได้ ๗,๕๖๑,๘๕๘ ดอลลาร์

หนักขึ้นเรื่อยแหละเราในจุดที่ต้องการ จุดที่ต้องการก็คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน จุดสำคัญจุดตายตัวอยู่ตรงนี้ จะเอาให้ได้ใน ๑๐ ตันและ ๑๐ ล้าน พอได้ตามกำหนดนี้แล้ว เราก็เป็นไปตามคำสัตย์คำจริงที่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมานั้นแหละ ว่าพอได้ปั๊บก็ล้มตุ้มเลย หยุดก็กัณฑ์ ส่วนท่านผู้ใดที่จะนำมาบริจาคไม่ว่าทองคำหรือดอลลาร์นี้เป็นตามอหิชาศัย โดยเราไม่ต้องประกาศรบกวนนั้น ทำได้ตามอหิชาศัย ได้มาแล้วก็เพิ่มเข้า ๆ ส่วนจำนวนที่กล่าวนี้เรียกว่าเป็นจำนวนที่รบกวนพี่น้องทั้งหลายมาตลอด หลวงตาละเป็นผู้รบกวน พอได้ตามจุดนี้แล้วก็หยุดทันที ล้มทั้งหงายเลย เพราะเราเหนื่อยมากแล้วเวลานี้ เราเห็นแก่ชาติบ้านเมืองของเรา นั่นเองเราถึงได้อุตส่าห์พยายามบิ๊งบิ๊ง ทองคำของเราที่รู้สึกว่ามีน้อย ใจมันไม่ค่อยสบายเลย เพราะฉะนั้นจึงได้ตันใส่ทองคำ ๑๐ ตันเลย เราไปดูทองคำในคลังหลวงมาแล้ว รู้สึกว่าแป้วใจตลอด เพราะฉะนั้นจึงเขยิบทองคำของเรานี้ขึ้นอุดกัน จุดที่มันแหง ๆ อย่างนี้พอดี ดอลลาร์เราก็เหมือนกัน

นี่เราก็พยายามจะให้ทองคำได้ถึงจุดนี้ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่เริ่มประกาศกันมากขึ้นแล้วที่จะให้ถึงจุดที่หมายคือ ๑๐ ตันภายในปี ๕๖ ฟังว่าออกมาแล้ว ๆ ก็มี ชีตเส้นตายที่ฉันว่า ว่างั้นนะ เส้นตายนั้นมันจะเป็นทองคำตายหรือพวกเรตายก็ไม่รู้ เรายังไม่ได้ถามดู มันยังเป็นปัญหาอยู่นี่นะ ทองคำตายหรือเราตายเราอยากถามดู มันยังข้องใจอยู่ จะเอาให้ได้ว้างั้น ก็ ๕ ปีกว่าแล้วนี่ โห หนักอยู่ เราก็ทนต่อพี่น้องทั้งหลาย มากน้อยนี้ให้ได้เสมอหน้ากันไปเหมือนฝนตกมาจากบนฟ้า ตกเม็ดไหน ๆ ก็ลงพื้นปฐพีที่เป็นที่รวมของน้ำ

ที่นี้บรรดาพี่น้องทั้งหลาย พวกเราไม่ได้เป็นเศรษฐีในสมบัติเงินทองข้าวของ เราเป็นธรรมดา ๆ มีคนทุกชั้นคนจนคนมีสับปนกันอยู่เป็นธรรมดา จึงไม่เรียกว่าเป็นเมืองเศรษฐีเมืองไทย ที่นี้ต่างคนต่างมีน้ำใจ มันเป็นเศรษฐีทางน้ำใจละซีสำคัญนะ น้ำใจคนนั้นตกมา คนนี้ตกมา ออกมาจากน้ำใจก็เป็นเงินเป็นทองไหลเข้ามาเห็นไหมละ กอง

พะเนินกันอยู่ที่นี้ มีแต่น้ำใจทั้งนั้นนะ ถ้าไม่มีน้ำใจ กองเท่าภูเขาก็ไม่มีความหมาย เจ้าของเองก็ไม่เกิดประโยชน์นะ เงินทองข้าวของมีมาก ๆ เจ้าของตายไปแล้วยังไปเป็นเปรตเป็นผีมาเผ่าก็มี ในตำราท่านบอกไว้ ถ้ามีกรรมหนักกว่านั้นก็ฝังไปเลย ไม่ได้มีอะไรห่วงแหละ ลงเลย ถ้ากรรมไม่หนักกว่านั้นแต่เป็นห่วงเป็นใย ตายแล้วมาเป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์ต่าง ๆ เผ่ากองทัพสมบัติอยู่นั้น เป็นอย่างนั้นนะ ไม่เกิดประโยชน์

ไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้า ความตระหนี่กับความเสียสละ นั้น ท่านขัดใส่กันตรงนี้เลยนะ ท่านบอกว่าการเสียสละ ไม่ว่ามากกว่าน้อยคือการเสียสละต่อกัน ในบุคคลสถานจำเป็นอะไร ๆ นี้คือแบ่งน้ำใจให้กัน พอทางนี้ยื่นน้ำใจ ออกจากน้ำใจนี้เป็นทรัพย์สินสมบัติ วัตถุสิ่งใดก็ตามนะ มอบยื่นให้คนนั้นแม้แต่เด็ก เด็กก็ยิ้มฟังซิ เราย่าว่าแต่ผู้ใหญ่ที่รู้เดียงสาเลย เด็กเพียงเท่านั้นเขายังยิ้มแยมแจ่มใส แม้ที่สุดนี้เราระลึกถึงพะเยา เอาอีกละ วันนั้นเราไปเชียงใหม่ ไปรถเสียอยู่ที่กลางพะเยาพอดีเลย พอดีหมาตัวหนึ่งมันหากินอยู่ที่นี่เราดู หมาตัวนี้มันจะหิวมากนะ เลยบอก ไม่ใช่บอกคนอื่นนะ บอกอาจารย์หมออวยเลย อาจารย์หมอ ไปร้านข้างแกงเขามา เอาห่อใหญ่มานะ หมาตัวนี้มันกำลังหิวนะ อาจารย์หมออวยพอทราบก็ปิ้งเลย วึ่งปิ้งเข้าร้าน ห่อเท่านี้เอามาข้าวแกง ผสมเรียบริ้อยมาเลย มาวางก็กิน นี่มันก็ยังดม ๆ เอ้า วางตรงนั้นแหละ พอวางก็กินแทนที่มันจะปุบปิบกินที่เดียวไม่กินนะ

นี่ละเราที่เราได้คิดอีกอันหนึ่งนะ พอวางลงไป พอวางลงนี้ก็เปิดออกให้เห็นเลย พอมันเห็นที่นี้มันมองดูคน มันแปลกอยู่นะ มันแทนที่จะปุบปิบกินเลยด้วยความหิวไม่ นะ มันมองดูพวกเรา มึงกินกูเอามาให้มึงนะ มันก็เลยกิน กินเสร็จแล้วที่นี้ก็คอยสังเกต มันจะเป็นยังไง กินเสร็จแล้วมันอ้อมแล้วที่นี้อันนี้มันยังกองพะเนินอยู่ มันก็เดินป่วนเปียนอยู่นั้น ก็มาดม ๆ แล้วก็ไป ป่วนเปียนแล้วกลับมาดมไป นั่นเป็นยังไง มองเห็นเรายิ้มเลยกระดิกหาง ตั้งแต่นั้นมาเลยกระดิกหางเลย ไม่เคยเห็นกันเป็นยัง นี้ละดูซิความเสียสละแม้แต่สัตว์เขายังแสดงน้ำใจให้เราเห็น เป็นกิริยาอย่างชัดเจนมาก มองดูข้าวแล้วแทนที่จะปุบปิบรีบกินด้วยความหิวไม่นะ มองดูหน้าคน เราก็บอกว่ากินซิกูเอามาให้มึงกิน เขาก็กิน กินจนอ้อมเราก็ยื่น นั่นก็รอมันเสียมันยังไปไม่ได้นี่วะ ก็สนุกดูหมาละซิ

นี่ละน้ำใจน้ำใจที่แสดงออกไป แม้แต่สัตว์เดรัจฉานเขาก็ป่วนเปียนอยู่กับเราเลยกระดิกหางกับเรา หมดทั้งพวกเรา มันก็เลยกระดิกหางตะไปหมดเลย พวกนี้ละพวกใจบุญมันคงว่าอย่างนั้นนะ นั่นเห็นไหมละ นี่ละความเสียสละไปที่ไหนเราเก็บไว้ในมือเรายังไม่แสดงฤทธิ์แสดงเดชให้เห็นนะ พอออกไปนี่ปี๊บจะแสดงให้เห็น เราให้ด้วยความยินดี ส่วนคุณงามความดีเป็นของเรา ๆ แล้ว ที่นี้พวกนั้นก็ได้รับความยิ้มแยมแจ่มใส

ยินดีเอาจริง ๆ นี่นะ มีมากมีน้อยด้วยความยินดีทั้งนั้นให้ นี่ละอำนาจแห่งการเสียสละ เป็นของเล่นเมื่อไร เราจะเห็นแต่ความตระหนี่ถี่เหนียวเป็นของดีเทรอ โลกแคบโลกจะ คบกันไม่ได้ ใครมีความตระหนี่ถี่เหนียวความเห็นแก่ตัว คับแคบตีบตันไปที่ไหนไม่ ค่อยมีเพื่อนมีฝูงนะ

อำนาจแห่งความตีบตันอันดี คือความตระหนี่ถี่เหนียว นอกจากนั้นยังเห็นแก่ ตัวเข้าไปอีก เห็นแก่ได้แก่เอา ควรจะได้แก่ไหน ๆ สุดท้ายก็ไปถึงแบบที่ว่า คดโกงรีดไถ ไปต่าง ๆ มันแก่มันแดงขึ้นไปละ เป็นอย่างนั้นนะความตระหนี่ ไปที่ไหนดีเมื่อไร ความ กว้างขวางไปที่ไหนดีหมด คิดดูอย่างสัตว์เดรัจฉานอย่างพระพุทธเจ้าของเราเป็น โพธิสัตว์นี้ โพธิสัตว์ก็แบบโพธิสัตว์คนนั้นแหละ เวลาเสวยชาติเป็นพระโพธิสัตว์ ไม่ว่า อะไรเครื่องอยู่ของกินนี้พระโพธิสัตว์สละ แล้วถึงคราวจะเป็นจะตายจริง ๆ นี่เห็นได้ชัด ในตำราว่า พอดีไปเที่ยวหากินนายพรานเขาดักนั้นซิ ไปเป็นฝูงเลยท่านเป็นหัวหน้าไป นี่จนตรอกมากนะคราวนี้

นายพรานเขาดักข้างหน้า ล้อมไปที่ไหนไปไม่ได้แล้วทำยังไง พอมองเห็นก็รีบ เตือนหมู่เพื่อน ให้หมู่เพื่อนวิ่งกลับให้หมด เราจะวิ่งเข้าสู่นายพราน นั้นฟังซิ เราจะวิ่ง เข้าสู่นายพราน เวลาเราวิ่งเข้าสู่นายพรานให้หมู่เพื่อนรีบวิ่งกลับหลังให้หมดนะ พอว่า อย่างนั้น ก็ใครคิดเมื่อไรนายพราน พระโพธิสัตว์นี่ก็วิ่งปิ้งเข้าหานายพราน วิ่งใส่ นายพรานคนนั้นวิ่งใส่นายพรานคนนี่ซิที่นี้ ที่นี้จะยิงก็ยิงไม่ได้ จะยิงคนนี้ก็จะถูกพวก เดียวกันใช้ไหม แล้ววิ่งทางนี้ก็จ่อปืนจ่อกระบอกปืนอยู่อย่างนั้นจะยิง มันก็วิ่งปุบปับ พวกเพื่อนฝูงแตกหนีหมดเลย ทางนี้ก็รอดพ้นจากนายพรานมาก ๆ ไปได้เลยไม่ตาย คือจะยิงตรงไหนมันก็จะถูกกันใช้ไหมละ ก็เลยเงือตง่าอยู่นั้นละ นี่เห็นไหมสละ แล้วก็ พบกันทีหลัง

นี่เห็นไหมพระโพธิสัตว์เสียสละ ความอดความอยากนี้เรารับคนเดียวให้หมู่ เพื่อนอิมหนาสำราญ ความเป็นความตายรับคนเดียวอีก วิ่งเข้าหานายพราน นั้น ไม่เคย คาดเคยคิดว่าสัตว์ทั้งหลายจะวิ่งเข้าหานายพราน แล้ววิ่งเข้าหานายพราน พวกนั้นก็ แตกหนีหมด นี่ในตำราท่านว่า นี่ความเสียสละ ไม่งั้นเป็นศาสดาของโลกรื้อชนสัตว์โลก ให้พ้นจากทุกข์ได้ยังไง นี่พลังแห่งความเมตตา ความเสียสละเป็นอย่างนั้นละ เราเป็น ลูกศิษย์ตถาคตอย่าเป็นคนคับแคบตีบตันนะ ให้มีความเสียสละ ถ้าควรจะช่วยเหลือ กันได้แบบใดเพียงใดอะไรก็ให้ช่วยกัน น้ำใจเป็นของสำคัญ อะโรสมมุติว่าได้ไปแล้ว น้ำใจมีต่อกันนี้ไม่เคยจืดจางนะ เห็นหน้ากันเมื่อไรยิ้ม ๆ เลยนะ นี่น้ำใจที่ให้ต่อกันเป็น ความดีใจนี้ไม่จืดไม่ชืดนะ

วัตถุสิ่งของใครเอาไปใช้ไปกินมันก็ต้องหมดเป็นธรรมดา อันนั้นหมดไปก็หมดไปแต่น้ำใจที่เคยมีต่อกันนี้ไม่หมด อันนี้ให้พากันจำเอานะ สมบัติที่มีอยู่ในเราก็คือเป็นธรรมดา ๆ แต่เวลาออกไปแล้วเป็นอีกอย่างหนึ่ง แสดงฤทธิ์ขึ้นมาให้เห็นชัดเจนมาก นี้ละที่ว่าพุทธเจ้าทุกพระองค์นี้ไม่มีพระองค์ใดที่จะผ่านทานไปเลย ไม่มี ทุกพระองค์ทานบารมี ขึ้นต้นเลย เรียกว่า นักให้ท่านนักเสียสละ อยู่กับพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์

นี่เราก็คือเสียสละเพื่อชาติไทยของเรา จากนั้นยังได้เห็นน้ำใจพี่น้องชาวไทยเรารักชาติ รักชาติแล้วกล้าเสียสละทุกอย่าง ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน เวลาขึ้นทองคำเราก็ได้ ๖ ตันกว่าแล้ว ก็ยังเหลืออยู่เพียง ๓ ตันกว่า ไม่นานก็จะพอแหละ แล้วดอลลาร์ก็ได้ ๗ ล้าน ๕ แสน ๖ แสน ๗ แสนเข้าไปแล้วมั้ง มันอาจจะถึง ๖ แสน ๗ แสนเดี๋ยวนี้นะ อย่างวันงานก็ได้ตั้งแสนกว่า ดอลลาร์นะ นี่ก็จะถึงจุดที่ขีดเส้นตายไว้นั้นแล้วทองคำจุด ๕๐๐ นี้ก็แน่แล้ว ต่อไปนี้ก็จะขยับขึ้นเรื่อยให้ถึง ๑๐ ตัน เป็นน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายทั้งนั้นละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

สำหรับหลวงตาเองก็เคยได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว คราวนี้เรียกว่าเป็นคู่กันกับคราวสะฆ่ากิเลสด้วยชีวิตของตัวเอง นั่นเป็นงานเป็นข้าศึกของคน ๆ เดียว ฟุ้งเลยอันนั้น อันนี้มันเป็นเรือฟาง ถึงจะฟุ้งก็มันก็มีขีดเอาดเป็นธรรมดาเพราะมันหนักคนทั้งประเทศ ถึงเจ้าของจะเด็ดเท่าไรของหนักมันก็ต้องช้ำอยู่โดยดี แต่ความเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเรามีน้ำหนักเท่ากัน กับการช่วยตัวเองในเวลาแรกนะ ช่วยบ้านช่วยเมืองก็เหมือนกัน ถึงคราวจะเป็น เอ้าเป็น ถึงคราวจะตาย ๆ นี้เด็ดขาดทีเดียว ในหัวใจของเราไม่มีคำว่าสะทกสะท้านกับสิ่งใด เดินตามธรรมล้วน ๆ เลย คำว่ากล้าเราก็บอกตรง ๆ ว่า เราไม่มี คำว่ากล้าเราไม่มี กลัวเราไม่มี คำว่าแพ้เราไม่มี ชนะเราไม่มี คำว่าได้เปรียบเสียเปรียบเราไม่มี มีแต่ธรรมล้วน ๆ ที่เหนือสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เราก้าวเดินตามธรรมนี้เราบอกอย่างนั้น

เพราะฉะนั้น เราจึงไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัวกับสิ่งใดผู้ใดทั้งนั้น อันใดที่จะเป็นผลเป็นประโยชน์เป็นอรรถเป็นธรรม แก่ชาติบ้านเมืองหรือแก่บรรดาสัตว์ทั้งหลาย เราพร้อมเสมอที่จะเสียสละ เราก็คทำตามนั้นมาโดยลำดับ ถึงคราวจะเด็ดเราก็ดัดขาดก็ขาดไปเลยไม่มีถอย นี้เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา แล้วบรรดาพี่น้องทั้งหลายก็แสดงผลให้เห็นมาโดยลำดับลำดับ เวลาขึ้นทองคำก็จะได้จวนเข้า ๑๐ ตันแล้ว แล้วดอลลาร์ก็จวนเต็มที่เหมือนกัน เราก็คจะได้สมมักสมหมายตามอำนาจแห่งความรักชาติและความเสียสละด้วยความสามัคคีกัน จะแสดงผลขึ้นมาในคราวนี้ให้ได้ละ

เมื่อเราได้ผลดังนี้แล้วเราจะมีความยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน ใครจะมาดูถูกเหยียดหยามเราไม่ได้ ดูถูกมาโดนหลวงตาซิ เพราะหลวงตาเป็นผู้นำหลวงตาเป็นผู้ชี้ดเส้นไว้ทุกอย่าง ๆ มาตำหนิติเตียน โดนก็มาโดนหลวงตาไม่โดนพี่น้องทั้งหลาย เราปิดพี่น้องทั้งหลายออกข้างหลังเลยเราบอกแล้ว เราจะสู้คนเดียว ใครจะมาตำหนิติเตียนชี้หน้าตำท้ออะไร เราจะเปิดหน้าให้เลย ให้ตำ ยกมาเลยหมดทั้งโคตรทั้งแซ่มันให้ยกมาเลย มาตำเราคนเดียว แต่ตำลูกศิษย์เราไม่ได้ เราบอกแล้วว่าเราจะออกสนาม มอบให้ลูกศิษย์อยู่ข้างหลัง ให้ตำคนเดียวตำเรา ที่นี้เราก็จะสู้คนเดียว สู้มันได้ทั้งโคตรเลยพวกนั้นเข้าใจไหม เราเพียงคนเดียวเราจะสู้มันได้ทั้งโคตร ถ้าหากว่ามันจะไม่พอเธอโคตรของเราก็มีเราก็เอามาอีก นั้น เห็นไหมพาดกันถอยเมื่อไร นี่จึงเรียก นักสู้ เวลาแข็งต้องแข็ง เวลาอ่อน ๆ เป็นธรรมดา มีจังหวะ ๆ ธรรมท่านเป็นอย่างนั้น

อะไรก็มีแต่อ่อนปวกเปียก ๆ ไม่ได้ชนะไม่ได้ชนะชาติไทยเรา อะไร ๆ ก็มีแต่อ่อนปวกเปียก ๆ แบบหดหัวอยู่ในกระตองจมใต้ไม่สงสัย เวลาออกก็ออกเต็มนี้แผ่พังพานก็ขัดเต็มเหนียว พาดมันขาดสะบั้นไปเลย นั้น จึงเรียกว่าผู้รักษาสम्บัติ ผู้รักษาสम्บัตินั้นเป็นผู้พลีชีพต่อสมบัติของตน โจรมารจะมาจากแถวไหนที่ไหนมาว่านั่นเลย คอเราไม่ขาดเราไม่ถอย เอาอย่างนั้นซิ

นี่ก็จวนแล้ว วันที่ ๙ เราก็จะได้ลงไปกรุงเทพฯ วันที่ ๑๐ ที่ ๑๑ จะได้พิจารณาไปปรึกษาหารือกันเรื่องอะไรยังขาดตกบกพร่องตรงไหน พิจารณากันใน ๒ วันนั้น พอวันที่ ๑๒ ก็มอบเลย ส่วนนายกาท่านจะมาหรือไม่มาเราก็บอกแล้ว ท่านว่าท่านจะมาว่าท่านจะมา เราก็บอกไปแล้วให้เป็นตามอัธยาศัย อันนี้ไม่เป็นเรื่องจำเป็นอะไรยิ่งกว่าการบ้านการเมืองทุกอย่าง ๆ นายกา หนักมากนะไม่ใช่ธรรมดา ตั้งหน้าตั้งตาทำประโยชน์แก่ชาติจริง ๆ บรรดาที่ผ่านมานี้เราพูดจริง ๆ นะ นี่ละภาษาธรรม ใครจะว่าผิดว่าถูกอะไรให้พิจารณาตามนั้น ตามที่ผ่านมา ๆ นี้เรายังไม่เห็นนายกาคนไหนที่จะเป็นผู้กล้าเป็นกล้าตาย เสียได้เสียเสีย เสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง เต็ดขาดถึงคราวเด็ดขาด เหมือนนายกาเราคนนี้ สมใจว่านั่นเลย เราบอกว่าเราสมใจ เท่านั้นเราก็พอ เราบอกเราสมใจว่านั่นเลย

อย่างนั้นละครดึกพลิกแพลงไปทางไหน เราพิจารณาเป็นธรรมดาเป็นธรรมพิจารณาตามอยู่เสมอเนะ เป็นยังไงจะเป็นการกระทบกระเทือน มีความเสียหายยังไงต่อความคิดเห็นการแสดงออกยังงัยบ้าง เราจะติดตามเพราะเอาธรรมจับนี่จะว่าไง เราไม่เคยเห็น ออกช่องไหน ๆ พิจารณา อ้อ เข้าท่า มีแต่ เอ้อ เข้าท่า ให้ก้าวเดิน ถ้าอันไหนมันไม่ดีควรกระชิบ ๆ ควรเตือนจะเตือน ควรบอกจะบอกเลย เพราะเราต่างคนต่าง

รักษาชาติด้วยกัน พุดกันได้เตือนกันได้จะเป็นอะไรไป ใครจะมาถึงสี่ถือนะไร ก็
เราทำเพื่อชาติด้วยกัน แน่ะ มันก็มีเท่านั้นแหละ แต่ไม่รู้สิว่าไม่มี

นี่ฟังว่าท่านจะมาวันนั้น เราก็กเปิดโอกาสไปเลยว่า ให้เป็นตามอัธยาศัย หน้าที่
การงานของท่านนายกฯนี้หนักมากทั่วแผ่นดิน อันนี้เป็นอัธยาศัยของคนไทยเรา ที่จะ
อุดหนุนค้าชูชาติไทยของเราเป็นกรณีพิเศษต่างหากเราบอก ส่วนนายกฯเป็นเรื่องหนัก
มาก มีได้มีเสียอยู่ในนั้นเสร็จ ข้าศึกศัตรูมันเต็มบ้านเต็มเมืองว่าไง เอ้า พุดตรง ๆ อย่าง
นี้ละนะ คนหนึ่งก็จะทำความดี ไอ้คนที่ทำความชั่วก็ตามจ้องล้างจ้องผลาญนั้นมันมี
มาตลอดจะให้อ่างยังไร เราพุดตรง ๆ อย่างนี้แหละ เพราะฉะนั้นจึงว่าไม่จำเป็นสำหรับ
ทางนี้ละ ให้ตามอัธยาศัย พินิจพิจารณาอะไร เห็นสมควรยังไรให้ดำเนินตามนั้น ไม่ให้
ถือเรามาเป็นอารมณ์เราบอกอย่างนั้นละ เอาละที่นี้ละ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th